

ἀλλ' ἔτρεχε μετὰ πολλῆς ταχύτητος. Ἐπροσπάθησαν νὰ τὴν διδάξωσι τὴν ἀνάγνωσιν· ἀλλ' ἔπειθ' ἡ ἐνασχόλησις αὐτῆ ἀπήρσκειν αὐτῇ, ἐφεύρε πάραυτα μέσον ἀπαλλαγῆς, προφασίζομένη ὅτι ἔπαυσεν ἀπὸ κεφαλαγίαν καὶ ὀδονταγίαν δασκίς ἐβλεπε τὸ βιβλίον ἐνώπιόν της.

Ἐο νάννος Γουλιὰς (Gulia), ὃν οἱ Παρίσιοι ἐθαύμασαν κατὰ τὸ 1836, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Εἶχε τότε ἡλικίαν 22 ἐτῶν καὶ μέτρον ἀνάστημα. Ἐγεννήθη εἰς Ἰλλυρίαν, οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Τεργέστης. Ὁ Γουλιὰς ἔπαυσεν αὐξάνων περὶ τὸ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· διακρίνεται δὲ τῶν τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος συναδέλφων του διὰ πνεύματος καλλιέργημένου καὶ διαπλάσεως συμμέτρου. Ἐλάλει πέντε γλώσσας· δύο ἐκ τῶν χαλουμένων εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς, καὶ ἐπὶ πλέον τὴν Γερμανικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν· ἐκαλλιέργει πρὸς τούτοις τὰς ὥραιας τέχνας, καὶ πρὸ πάντων τὴν μουσικὴν· ἔπαιεν ἐξαισίως καὶ ἐθήρευεν οὐχὶ εὐκαταφρονήτως.

Ἡ ἀνθρωπινὴ αὐτῆ σμικρογραφία ἤλκυσε μεγάλως τὴν περιέργειαν τῶν Παρισίων. Ἡ χάρις τῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἡ ἐντέλεια τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίσκου τούτου ἐξέπληξαν τὰς συναστροφάς· δὲν ἦτο, ὡς οἱ λοιποὶ νάννοι, δύσμορφος καὶ κεκυρτωμένος· αἱ ἀρθρώσεις αὐτοῦ ἦσαν εὐκαμπτοὶ· οἱ δὲ μῦθους λίαν εὐδιάκριτοι· ὁ κορμὸς καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ ἦσαν ἀκριβεστάτης ἀναλογίας. Ἐπὶ τοῦ προσώπου ἀπεικονίζετο ἡδὸς σοφικὸν καὶ ἔκφρασις ἡλικίας ἀνωτέρας τῆς πραγματικῆς. Τὸ θαυμασιώτερον παρὰ τῶν νάννων τούτων ἦτο ἡ ἐξαισία ἀνάπτυξιν τοῦ κρανίου, καὶ πρὸ πάντων τὸ ἐξέχον τοῦ μετώπου. Ἦθελέ τις εἶπει ὅτι βλέπει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνοεῖται ὅμως ἐν σμικρογραφίᾳ Ὁ Γουλιὰς εἶχεν ὀρέξεις καὶ πάθη τῆς ἀνδρικής ἡλικίας· ὁ ἔρωσ δ' τοσοῦτον προσεγγίζων τὰς ἀποστάσεις, δυνατὰ ἀναμφίβολως νὰ ἴσασθαι καὶ τὰ ὕψη· Ὁ Γουλιὰς ἐνουμφεθῆ, εὐδὰς κατὰ θέαν πρόνοιαν ἐν Βιέννῃ γυναικὰ τοῦ ἀναστήματος του, καὶ ἐπὶ πλέον ὑπ' ὄλας τὰς κοινωνικὰς σχέσεις ἅς ἐπέθύμει. Τὸ περιεργότερον ἐν τῷ νάννῳ τούτῳ εἶναι ὅτι ἡ αὐξήσις τοῦ ἀναστήματος ἐφθασεν εἰς τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς περὶ τὸ πέμπτον τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἐνῶ δ' πατήρ, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἦσαν ἀναστήματος ὑψηλοτάτου· δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐγένετο στάσις ἀναπτύξεως, διότι ἡ κατάστασις τῶν ἀρθρώσεων καὶ αἱ λοιπαὶ ἀναλογίαι δεικνύουσι προφανέστατα, ὅτι ἡ κατὰ μῆκος ἀνάπτυξις ἐγένετο ἐντελής ἅμα τῇ πενταετείᾳ ἡλικίᾳ. Πρὸς τούτους ἡ ὀδοντοφυία καὶ ἡ ἦθρ ἐπῆλθον κατὰ τὴν τακτικὴν ἐποχὴν. Ὁ νάννος οὗτος οὐδέποτε ἠθλήνησιν ἀντίειχεν εἰς κόπους ὀδοιορίας, ὅτινες συνήθως καταβάλλουσι τοὺς εὐρωστωτέρους. Διὰ τῶν χαριέντων αὐτοῦ τρόπων εἰσῆχθη εἰς τὰς κυριώτερας τῆς Εὐρώπης αὐλὰς· ἐπαίξε σφαιρίστραν (billard) καὶ ἐθήρευσε μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἀκατῶν τῶν Ρωσσιῶν.

A. K.

Η ΡΑΧΗΛ

Συνέχεια ἰδὲ τεύχος Α'.

ΚΕΦ. ΤΡΙΤΟΝ.

Μετὰ ὀκτὼ περίπου λεπτῶν πορείαν, ἡ ἄμαξ ἐσταμάτησεν ὀπισθεν τοίχου, ἐνώπιον μικρᾶς θύρας ἦτις ἠνοίχθη αὐτομάτως, οὕτως εἶπεν, ἅμα ἔπαυεν ὁ κρότος τῶν τροχῶν. Ὑπηρετῆς ἔλθων ἀνούφως τῆς αὐλαίας· διότι καὶ ἐκείνη τὴν ἐποχὴν ὄπλοδον παραπίτασμα ἐκάλυπτε τὰ ὄχηματα, μόνον δὲ διὰ τὰς μακρυνὰς ὀδοιορίας ἀνεκατέστηνον τούτας δι' ὑπελοφράκτων.

Ἡ ἀγνώστος καταβῆτα ἐνευσε τῇ Ῥαχὴλ καὶ τῷ γέροντι νὰ τὴν ἀκολουθήσωσι, καὶ οὕτω διῆλθον μέγαν διάδρομον φωτιζόμενον ὑπ' ἐνδὸς μόνου λύχνου ὃν θεωροῦσαν τὸν ἐκράτει. Εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν φεμονομένην, οὕτινος τὸν οἰκητὸν ὄχημα ἔστυρε πεφροντισμένως ἡ ἀγνώστος, πληροφορηθεῖσα προηγουμένως περὶ τῆς μη κατασκοπίας τινὸς ὀπισθεν τῶν θυρῶν. Λαβούσα δὲ πάσης ταύτας τὰς προφυλάξεις, ἐπανῆλθε παρὰ τῇ Ῥαχὴλ καὶ τῷ Ἠλίᾳ, καὶ διέταξεν αὐτοῖς νὰ καθήσωσι. Ἔβητα, ἀτενίσασα ἐπ' αὐτῶν, διὰ τινα λεπτὰ, τὸ διαπεραστικὸν καὶ μάλιστα τραχὺ αὐτῆς βλέμμα.

— Μὲ γνωρίζετε; εἶπεν.

— Ὁχι, κυρία, ἀπήντησεν ἡ Ῥαχὴλ μετὰ τῆς χαρακτηρίζουσας αὐτὴν ἀπειροδοτίας.

Ὁ Ἠλίας ἀνούφως τῆς κεφαλῆν ἠκόντιζεν εἰς τῆς ἀγνώστου βλέμμα ταχύτερον θέτους, εἶτα ταπεινώσας τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶπε·

— Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὴν κυρίαν.

— Καὶ ποίαν μὲ ὑποθέτετε;

Ὁ Ἰουδαῖος σιωπῶν προσέβλεψεν αὐτὴν μετ' ὑπονοίας.

— Ἀλλεῖ ἐλευθέρως διοτι μισῶ τὸν ὄλον καὶ τὴν πανουργίαν, εἶπεν ἡ ἀγνώστος ἀποτόμως.

— Ὑποθέτω ὅτι ἡ κυρία εἶαι ἰσχυρὰ καὶ ὑψηλῆς ταξέως.

— Περὶ δὲ τοῦ ὀνόματός μου, τῆς περιουσίας μου, τῆς πατρίδος μου καὶ τῶν σχεδίων μου, δὲν μαντεύεις τίποτε.

— Τίποτε.

— Ὅθεν σοὶ ἀπαγορεύω τὸς ὑπονοίας καὶ τὰς ἐρεῦνας ὡς πρὸς πάντα ταῦτα· θέλω νὰ μὴ γνωρίζῃς οὐδὲν περὶ ἐμοῦ εἰμὴ δι' ἐμοῦ· ὅτε δ' ἐγὼ κρινῶ ἀρμόδιον. θέλω σοὶ εἰπεῖν τὰ εἰκόσια. Σκέφθητι καλῶς· ἡ κεφαλὴ τοῦ τέκνου τούτου, ἔπει οὐ τοσοῦτον σφοδρῶς ἀγαπᾷ· μοὶ ἐγγυᾶται ὑπὲρ τῆς ὑπακοῆς καὶ ἐμπιστοσύνης σου.

Ὁ Ἠλίας ἀκούσας τ' ὄνομα τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀνεσκήρισε καὶ ἐκλονίσθη.

— Ἐξησφαλίσθην περὶ αὐτοῦ, εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ ἀγνώστος, παρατηρήσασα τὴν συγκίνησιν τοῦ Ἰουδαίου. Ἡμεῖς τώρα, Ῥαχὴλ. Λάβε τὸν ἀνδρικὸν τοῦτον πῖλον, περιθάλε σεαυτὴν μετ' ἑπανωφόριον καὶ ἀκολούθει μοι. Ἰδοὺ καὶ ἕτερος ἱματισμὸς διὰ τὴν πατέρα σου.